

Nejdražší Cecilie,

píši Ti, neboť počínám přicházeti o rozum. Když jsem od Tebe odcestoval do Prahy na pozvání university, netušil jsem, že se již nikdy s Tebou neshledám. Nyní někdo usiluje o můj život, to vím jistě. Nemám přímého důkazu, a přes všechna má očekávání dosud k ničemu nedošlo. Nediv se však, nespátíš-li ode mne již dalších řádků. Posud' však sama a měj na paměti, že situace zde vyličená se stala za bílého dne a při plném vědomí mém. Dnes ráno mě probudilo koště, klepající do okenice mého střešního bytu. Nežli jsem se stačil probrati a otevřít, spatřil jsem jen tmavou šmouhu, vzdalující se od mé střechy. Na parapetu ležel cylindr a zvláštní lístek s prostým sdělením. Byla na něm má adresa. Klobouk jsem raději ukryl pod slamník, avšak celý den v práci jsem byl nervózní. Profesor katedry filosofie si mě dobíral, že jsem celý pobledlý, ale abych nebyl, když se během mé přednášky ze stropu ozývaly rány, jako když se lámou skály. Školník mé naléhání ignoroval a odbyl mě sdělením, že nemám strkat nos do cechovních záležitostí. Po vyučování jsem spěchal z katedry ihned do bytu. Viš, drahá Cecilie, jak mám rád zdejší pivo, dnes jsem se však na žejdlík nezastavil. Když jsem se blížil k hostinci U Škrobařů, zdálky jsem slyšel ostré klapání kopyt. Za rohem však nebylo po kopytech ani památky, jen mě zdravil místní hostinský. Oči jsem klopil k zemi, ale přísahal bych, že když nadzvedával čepici v pozdravu, zaleskly se mu mezi černými kudrnami malé růžky. A jsa rozrušen, odebral jsem se k paní domácí zeptati se, zda ona něco nezaslechla či neviděla. Doufal jsem, že mě obviní z horečky a pošle do postele. Nestalo se však, jen pokrčila rameny. Viš, že nejsem člověk, který věří na vodníky a podobná strašidla, ale již nedokáži v klidu spát. Neměl jsem tu práci nikdy přijímati. Věřím, že to bude můj konec.

Ročník XXXI.

V Praze ve středu 15. dubna 1891.

Číslo 103.

NÁRODNÍ LISTY.

Dnešní číslo pro Prahu je o 1/2 archu.

Vltava zuří v Praze

Po nepřírozeně dlouhých a vydatných deštích přišla pohroma, před níž naše redakce varovala již od sobotního večerního vydání. S prvními paprsky slunečními vyvalila se zpěněná řeka ze svého koryta a vrhla se do dosud spících ulic města Pražského.

Proud vody, řítící se po kočičích hlavách, vyháněl noční stíny a budil překvapené obyvatele města. Na pohromu se již během noci připravovalo četnictvo, jež snášelo pytle s pískem až k samým břehům řeky. Ani tato opatření však nemohla zastavit mocný živel.

V průběhu celého dne voda dále stoupala a, jako když četník přijde na inspekci, vymetala všechny kouty, bořila ploty, lámala okenice a prorážela dveře. Žádný obchod ani byt nezůstal suchý.

Obyvatel Prahy má však koříněk tuhý a v historii své zažil již pohromy horší. Společným úsilím a pílí zaleskne se opět Praha krásou a bude novou. Tato redakce ještě nikdy nespátřila, aby ruku k dílu přiložili společně čert, vodník, golem a dokonce i robot. Když přijde doba nejvyšší nouze, dějí se zázraky!

Budiž tedy Praha posílena v této těžké hodině a nechť brzy opět zavládne klid nad Vltavou i městem!

J. FAUST,

továrna čarovných předmětů
s vlastní jirchárnou a barvírnou

= V PRAZE V SMÍCHOVĚ =

Sklad v Praze, Barvířka číslo 3,

doporučuje svůj hojně zásobený sklad
čarovných předmětů z kůže, sametu
a ohňových plamenů.

**Řádná obsluha! Výhodné nabídky!
Velký výběr!**

Založeno r. 1808
Objednávky dle míry vyřídí se vždy přesně.
Vyznamenán ve světě
prvními cenami.

INZERÁT

Několik nádeníků
**k veledůležitě
opravě mostu**

přijme do práce
Petr Netvar,
mistr cechu kameníků,
na Starém Městě, Praha.

December 20, 1891

Prosím Tě, milý Aleši! Ani stínem jsem nemínil Tebe, když jsem psal: „Ať táhnou někam jinam všichni, kdo mluví o vynálezu století!“ A máš vlastně pravdu, když píšeš: „Bud' lidé ty takzvané roboty v technických novotách a výrobě předběhnou. Dobrá. Tak ať hledí přidat a nenaříkat. Anebo tam výhled není a mají si najít jiný obor činnosti.“ Ale jen málo věcí na světě má pro svůj výkvět vpravdě dobré podmínky. Nebudeš mi tedy jistě mít za zlé, když budu souhlasit, a přece mezi touto opozicí bud' anebo najdu ještě třetí cestu.

Můžeme chtít život bez práce, ale nezadržitelně se řítí myšlenka na prvního golema: tržiště v troskách, až jej málem zavřeli a zničili. A je snad pravda, že bychom rázem přišli o svůj obor činnosti?

Přání je jako nemoc, která temní myšlenky. Nyní před Vánocemi – opět na trzích – se lidé smáli od ucha k uchu těm převratným výrobkům. Síc se zdály prvně v pořádku, ale rukavice měly prsty navíc, elektrická svíčka se zapínala a vypínala, „jak jí napadlo“, a jeden takový automat se přímo ve stánku přestal kýbat a byl jako bez myslí. Lidé klevetili, šeptali si pod vousy a nakoupili jinde.

Zkrátka – ano, Aleši, kdyby byli dokonalí a svět pro ně ideální, jistě by nás nahradili. Ale prostor už je obsazený, lidé mluví – a dokázali na Malé Straně zavřít i skvělé podniky – takže to vůbec nebude tak rozhodné. Pokud vůbec, budeme tu mít pouze další golemy.

UMĚNÍ, VĚDA, PRŮMYSL, ORBA A AUTOMATI

Na oslavu jubilea první PRŮMYSLOVÉ VÝSTAVY v Praze roku 1791 pod protektorátem JEHO C. A K. VELIČENSTVA CÍSAŘE FRANTIŠKA JOSEFA I. se koná všeobecná zemská výstava v Praze 1891.

Přijďte žasnout nad skvělostí českého průmyslu. Uvidíte ty nejmodernější výstřelky techniky. Od 15. května do 18. října si můžete prohlédnout expozice cukrovarného průmyslu, českých papírníků, strojní expozici, zahradnický pavilon i zcela nový průmyslový palác.

Při příležitosti výstavy bude slavnostně spuštěna nová elektrická dráha na Letné. Největší senzací však budou automati – električtí pracovníci pocházející z Křižíkovy dílny, kteří se na stavbě paláce podíleli a pracovali i v kruté zimě, aby mohly být brány návštěvníkům otevřeny včas.

Předseda výkonného výboru vyhlašuje soutěž s odměnou 100 zl. tomu, kdo pro tyto neúnavné robotníky vymyslí příhodné jméno.

Žádejte nápravu

Takto nás, drazí přátelé, ličí oblíbený český obrázkový časopis prstonárodní

PŘÍBĚHY LIDU

Mladá děvečka Kateřina se tedy vydala nabrat vodu do džbánu a cestou si vesele prozpěvovala. Na svou babičku však nedala a když po chvíli dorazila na rozcestí, vykročila si to zkratkou kolem mlýna. Jak se blížila k velikému kolu, uviděla mužíka v zeleném kabátci s rudými botami. Syté barvy jí učarovaly. „Dobrý den, dívkenko,“ pozdravil ji omamně melodickým hlasem vodník a zakoulel přitom šeredně vypouklýma očima. „Naplníme džbáněk tady v rybníce?“ Byla v jeho moci a neslyšela huhňání, neviděla slizkou rybí podobu. Pomalu spolu vešli do vody a nad dívenkou se bez hlesu zavřela voda. Když navečer kolem procházela postarší žena a hledala svou vnučku, za oknem mlýna viděla pouze šálek s pukličkou, který – jak se jí zdálo – občas trochu zacinkal, jako kdyby z hrnku cosi chtělo ven.

Za uplynulý rok přinesly **Příběhy lidu celkem** přes 100 článků a na 170 vyobrazení. Zaštitovateli se chtějí ušlechtilým cílem skýtat duchovní stravu čtenářstvu nejširšímu zábavně i poučně, vážně i žertovně. Nevíme, které části textu jsou vážné a které žertovné. Spojovatí nás s topením a vězněním duší je skandální!

Organisujeme proto petici za zastavení dalšího ročníku tohoto časopisu.

Podepsati ji můžete v každém mlynářství, zejména však v redakci novin „Vltavské listy“ v Praze, U Sovových mlýnů 7.

PRAHA NEVIDĚNÁ

Zjistěte více o deskové hře **Praha neviděná**, která je zasazena do přelomu 19. a 20. století v alternativní Praze plné mytických stvoření a podivuhodných zázraků.

PRAHA

NEVIDĚNÁ

Ocitáme se v alternativním 19. století v Praze, kde po boku lidí žijí

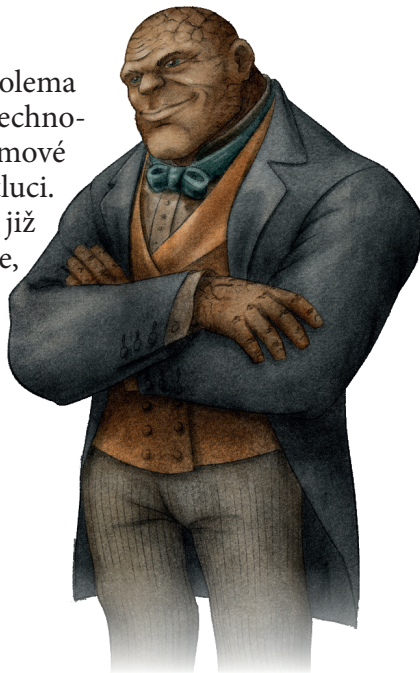
stvoření z lidových příběhů, proslulých próz či legend: golemové, roboti, vodníci a rohatí.

Město nacházíme po živelní katastrofě: vytopené podniky, poničené mosty. Nové pořádky jsou narušeny a pro podnikavé lidi – hráče – je to

GOLEMOVÉ

Od uplácení prvního golema uteklo skoro 300 let a technologie se posunula: golemové nejsou bezduší hromotluci. Životodárný šém např. již není neprakticky v puse, a tak ovládají řeč a mají paměť. Podstata však zůstává: jsou robustní, neúnavní (nemusejí spát) a za své si vzali pomáhat lidem.

V noci spravují lidské poznání v městských knihovnách, neúnavně studují a dohledávají informace. Jejich surovinou jsou proto knihy.

Přes den, kdy jsou vzhůru i jiné bytosti, informace sdílejí s lidmi a věnují se městským pochůzkám a provozu náročných a někdy hlučných řemesel, jako je hornictví, zednictví, tesařství a pekařství, protože jejich konstituce je k tomu obzvlášť vhodná.

Jejich minihra proto spočívá v pohybu po městě a sbírání cechovní podpory k obnově padlých mostů.

Sídlí v Židovském Městě, dnešním Josefově. Pražský golem dostal podle pověsti jméno Josille, zdvojnásobení jména Josef. Na ilustraci čtvrti vidíme Staronovou synagogu, kde měl být uložen.

příležitost blýsknout se při obnově a získat v Praze vliv.

Různé bytosti si mezi sebou ne vždy rozumějí a každá je hrdá na to, co je pro ni typické – ve hře to představují suroviny. Při obnově města je však třeba spolupracovat, a proto má každý hráč od každého druhu bytosti jednoho pomocníka.

ROBOTI

Naše Praha nikdy tak docela neztratila vynalézavého ducha renesance, a proto v ní nacházíme vedle golemů hned druhé živé automatony, roboty, předchůdce těch budoucích Čapkových.

V Praze jsou poměrně nedávným vynálezem, poprvé představeným na Jubilejní zemské výstavě v Průmyslovém paláci v Holešovicích, tehdy těsně za hranicí města. Průmyslový palác zachycuje i ilustrace této čtvrti. Pocházejí z dílny následovníků samotného mistra Hanuše, „inženýra“ stojícího za neobyčejným ústrojím Orloje.

Ačkoliv jsou zkonstruováni z moderních materiálů a řady ozubených kol, stejně jako u golemů je zdroj jejich fungování (jejich životní jiskra) magický. Oproti golemům podstatně lépe ovládají jemnější motoriku a ježto jsou více stroji než „zemáky“ uplácenými z hlíny, mají neobyčejný cit pro techniku a mechanická ústrojí.

Věnují se inženýrství a dodávají nejrůznější stroje a udělatka kombinující techniku a magii. Proto je jejich surovinou ozubené kolo. Snaží se, aby i se svými výrobky působili nenápadně a zapadli do běžného života, ale ne vždy se jim to daří.

V prvních letech svého působení se zaměřili na vynalézání a vědecký pokrok. V rámci minihry tedy generují nové poznatky a nápady – žárovíčky.

Když pomyslně odbije celá, je hotovo a vznikají nové patenty, články a další publikace.

VODNÍCI

Vodníci patří mezi starší obyvatele Prahy. Pojí se už se založením první osady Bořivojem okolo Jeleního příkopu v Rybářích, kde chytali ryby a spravovali první mlýny.

Jako bytosti jsou hezky ustrojeni, žel muži mají zelené vlasy a mezi prsty blány. Mají extrémně vyvinuté chutě a svou vůlí dokáží manipulovat s tekutinami. Právě to je činí skvělými v pohostinství. Zasadili se o to, že národním jídlem číslo jedna zde není knedlo-zelo ani svíčková, ale kapr na kmíně. Jejich surovinou je ryba, která symbolizuje jejich sepětí s vodou, jejich původní funkci v Praze i jejich vazbu na dobré jídlo.

Vedle pohostinství se ale starají také o koryto řeky, plaví se po Vltavě a zachraňují tonoucí. Utonulým pomáhají dojít pokoje. Sbírají jejich nesmířené duše do hrnečků, aby ještě vykonaly, co chybělo, a našly tak klid.

Sídlí na Kampě, kousek od Karlova mostu, kde obhospodařují Sovovy mlýny s parním ústrojím a vysokým komínem.

ROHATÍ

Naši rohatí Pražany odpradáva na ponoukají k větší touze po majetku a zisku, a to i za cenu mírné nekalosti. Dlouho se jim líbilo na Smíchově a Zlíchově mezi horníky a rolníky, kde již za knížete Křesomysla podněcovali lid, aby raději těžil zlato, než se věnoval polím. V současnosti se nejviditelněji věnují pivovarnictví, ale jako správní kapitalisté neopomíjejí továrnictví. Rohatí mají pro svoje umístění a pro svou povahu jako surovinu pivo.

Jejich působení ale zasahovalo i do samotné Prahy, především do Faustova domu, opředeného pověstmi o roztodivných událostech. Společně s ohňovými běsy se zde pouštějí do čarovných experimentů ve snaze vytvářet předměty nadané mocí (což historicky někoho stálo život), které lidem zlepšují životy a status. V minihře tak hráč sbírá kouzelné předměty.

Na herní desce se díváme na starý Smíchovský pivovar a další průmyslové budovy v okolí, například budovu lihovaru.

ČARODĚJKA

Čarodějka se věnuje magii. Létá na koštěti, neomezuje ji prostor a spojuje Prahu, i když mosty ještě nestojí. Je věkovitá a moudrá, a přestože má své favority mezi rohatými – někdo jí při tom všem historickém upalování čarodějnic musel trochu pomáhat – představuje neutrální sílu. Pracuje pro všechny. V každé čtvrti má svou podkrovní pracovnu specializovanou na určité činnosti. Pracovny s hráčkou pomocí v průběhu hry rozšiřuje.

Její pracovní úbor prověřil čas a prostor. Když potřebujete rychle přeletět na koštěti, nepřevlékat se, neřešit každé smítko a skvrnku, není nad elegantní černý hábit doplněný kloboukem. Jde o praktickou ženu a moderní fraky a nabírané sukně jsou jí trochu pro smích.

SUROVINY

Hráči ve čtvrtích pomáhají obnovovat provoz a otvírat podniky. Nejde přitom o stavbu. Suroviny v této hře nepředstavují stavební materiál, nýbrž slouží k navazování kontaktů, spojování lidí a bytostí.

Ryba tak může představovat hostinu, kterou nachystáte. Většina zásadních schůzek se odehrává právě nad plným talířem. Pivo zajistí tu nejlepší slavnost, rozboří nejtužší ledy a rozváže i ty nejzauzlovanější jazyky. Kniha představuje učenost a vědomosti. Buďte chytřejší a rozváznější, pomozte tak městu a zajistěte si jeho přízeň. A nechybí ani ozubená kola představující moderní vynálezy, ale také zručnost, bez které se život do města nevrátí. Šeptanda je pak znalost prostředí, drbů a povídaček. Vědět, co se kde šušká, je zásadní výhoda, která vám otevře všechny dveře.

